

Ankestyrelsen

Social- og Boligministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Redegørelse vedr. delrapport fra Sydkorea (SM Id nr.: 5982017)

10. april 2025

På baggrund af den delrapport om internationale adoptioner fra Sydkorea, som den sydkoreanske Sandheds- og Forsoningskommission offentliggjorde den 26. marts 2025, har Social- og Boligministeriet den 2. april 2025 bedt Ankestyrelsen om at redegøre for, hvad delrapporten måtte give Ankestyrelsen anledning til, herunder i forhold til Ankestyrelsens egen undersøgelse fra januar 2024 om adoptioner fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 80'erne.

J.nr. 25-34005

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-13.00

Åbningstid - telefon:
man-tirs kl. 9.00-15.00
ons lukket
tors-fre kl. 9.00-15.00

1) Sandheds- og Forsoningskommissionens delkonklusioner

Ankestyrelsen har gennemgået delrapporten af 26. april 2025 fra Sandheds- og Forsoningskommissionen. Kommissionen oplyser at have modtaget i alt 367 sager fra internationalt adopterede, der blev adopteret fra Sydkorea til i alt 11 lande, herunder Danmark, i perioden 1964-1999.

Det fremgår af supplerende oplysninger fra den danske ambassade i Seoul, at den foreliggende delrapport er baseret på gennemgangen af 56 sager. Sandheds- og Forsoningskommissionen har foretaget en tilbunds gående gennemgang af i alt 98 sager, og kommissionen forventer i løbet af sommeren 2025 at offentliggøre en ny delrapport, baseret på gennemgangen af de resterende 42 sager.

Sandheds- og Forsoningskommissionen har ifølge delrapporten indtil videre identificeret tre hovedproblemstillinger i den internationale adoptionsformidling fra Sydkorea:

- I en 50-årig periode fra Koreakrigens afslutning delegerede den sydkoreanske regering ansvaret for adoptionsproceduren til private organisationer uden tilstrækkeligt tilsyn.

- Lederne af de sydkoreanske organisationer blev tildelt et ansvar, der gjorde det vanskeligt for myndighederne at regulere dårlig adfærd i adoptionsprocessen, herunder værgemålsforhold og samtykke til bortadoption.
- Adopteredes identitet og familieforhold gik tabt, blev forfalsket eller fabrikeret. De adopterede blev sendt til udlandet uden tilstrækkelig juridisk beskyttelse af de rettigheder, der følger af den sydkoreanske forfatning og FN's Børnekonvention.

Sandheds- og Forsoningskommissionen peger på følgende konkrete brud på de adopteredes rettigheder:

- Mangel på fyldestgørende samtykke til adoption
- Falsk registrering af børns identitet i det koreanske register
- Mangelfuld efterlysning af forladte børns pårørende
- Ombytning af identiteten på børn til bortadoption
- Mangelfuld screening i Sydkorea af adoptionsansøgers egnethed
- De sydkoreanske organisationers forsømmelse af deres pligter som værger for børn til bortadoption
- Omfanget af adoptionsformidlingen var bestemt af efterspørgslen på børn til bortadoption
- Profitdrevet formidlingsvirksomhed

2) Ankestyrelsens bemærkninger til Sandheds- og Forsoningskommissionens delkonklusioner

Delrapporten fra Sandheds- og Forsoningskommissionen afspejler efter Ankestyrelsens vurdering de hovedkonklusioner, som fremgår af Ankestyrelsens undersøgelse fra januar 2024 af adoptioner fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 80'erne:

- Adoptionsformidlingen fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 1980'erne var præget af et ureguleret formidlingssystem og en uheldig incitamentsstruktur, hvor store pengebeløb blev overført mellem de danske og sydkoreanske organisationer i forbindelse med adoptionen.
- Den mangelfulde regulering af formidlingssystemet og de sydkoreanske regler om familieregistrering skabte et råderum for de sydkoreanske organisationer til at ændre den adopteredes identitet og baggrundshistorie i de officielle sydkoreanske dokumenter og i de oplysninger, der forelå i den sag, der blev sendt til Danmark om barnet. Inden for rammerne af de dagældende regler i Sydkorea var det dermed muligt at ændre

oplysninger om barnets baggrund og bortadoptere et barn uden de biologiske forældres vidende.

- AC Børnehjælp og DanAdopt var vidende om denne praksis.
- Disse forhold har frataget de adopterede muligheden for at få kendskab til egen identitet og historie, men betyder ikke nødvendigvis, at bortadoptionen er sket mod de biologiske forældres vilje.
- De danske formidlende organisationer ydede gennem årene betydelige beløb i støtte til deres sydkoreanske samarbejdsparter. Samtidig gav de danske organisationer løbende udtryk for et ønske om at opretholde et højt antal adoptioner af børn med en specifik alders- og helbredsmæssig profil fra Sydkorea. Dette var medvirkende til at skabe en økonomisk incitamentsstruktur i samarbejdet, hvilket i et nutidigt perspektiv er risikoskabende og imod de internationale regler på området. På daværende tidspunkt blev dette dog betragtet som en del af formidlingsarbejdet af de danske organisationer og myndigheder.
- Sammenlignet med andre formidlingssamarbejder fra denne tidsperiode, som Ankestyrelsen tidligere har undersøgt, afspejler det tilgængelige materiale et begrænset kendskab til de praktiske processer i Sydkorea i de danske organisationer. Om de danske organisationer reelt havde begrænset viden om interne sydkoreanske forhold eller var i besiddelse af viden, der ikke er afspejlet i det skriftlige materiale, men blev overleveret mundtligt eller ikke dokumenteret, er vanskeligt at fastslå.

Ankestyrelsen har særligt noteret sig, at Sandheds- og Forsoningskommissionens delrapport omfatter en længere periode end Ankestyrelsens undersøgelse, idet den dækker perioden 1964-1999.

De risikoforhold, som Ankestyrelsens undersøgelser viser for de adoptioner, der blev gennemført fra Sydkorea til Danmark i 1970'erne og 80'erne, vil således med stor sandsynlighed også knytte sig til de adoptioner, der blev gennemført før 1970 og perioden frem til 1999.

Ankestyrelsen har også noteret sig, at det fremgår af delrapporten, at de sydkoreanske organisationer havde pligt til at efterlyse et efterladt barns oprindelige slægt to gange med 20 dages intervaller. Denne oplysning afspejlede sig ikke i de dokumenter, Ankestyrelsen gennemgik i forbindelse med styrelsens undersøgelse.

Disse oplysninger bekræfter, at dokumentationen i de danske sager om de praktiske processer var begrænsede, og kan tyde på, at der muligvis

forefindes oplysninger om den adopterede i de sydkoreanske arkiver, som ikke forefindes i danske arkiver fra de tidligere danske formidlende organisationer og danske myndigheder.

Samlet set giver delrapporten indtil videre ikke Ankestyrelsen anledning til at supplere og revidere styrelsens egen undersøgelse.

3) Tiltag i forlængelse af Sandheds- og Forsoningskommissionens delkonklusioner

Ankestyrelsen vil fremadrettet inddrage rapportens oplysninger i behandlingen af PAS-henvendelser fra adopterede fra Sydkorea. Ankestyrelsen vil også lægge delrapporten på hjemmesiden sammen med information om styrelsens samlede PAS-tilbud.

Ankestyrelsen vil nøje følge udgivelsen af Sandheds- og Forsoningskommissionens kommende afrapportering med en særlig opmærksomhed på, om Sandheds- og Forsoningskommissionen tilvejebringer flere oplysninger af relevans for Ankestyrelsens PAS-bistand.

Ankestyrelsen vil allerede nu gå i dialog med Sandheds- og Forsoningskommissionen og eventuelle andre relevante sydkoreanske myndigheder om de adopteredes muligheder for at få indsigt i de dokumenter, der forefindes i de sydkoreanske organisationers arkiver. Dette i relation til både de adopterede, der har sendt deres sag til Sandheds- og Forsoningskommissionen, og de adopterede, der ikke har, men som ønsker at få indsigt i de oplysninger om deres identitet og historie, der eventuelt forefindes i Sydkorea.

Ankestyrelsen vil også gå i dialog med de øvrige modtagerlande, hvorfra adopterede har rettet henvendelse til Sandheds- og Forsoningskommissionen – herunder særligt Norge og Sverige.

Venlig hilsen

Carina Fogt-Nielsen